

Zlin 181/C6
NÁVOD / INSTRUCTION

CZ – Historie

Bücker Bü 181 navázal konstrukčně na úspěšně sportovní a cvičné dvouplošné Bücker Bü 131 a Bü 133. Na rozdíl od nich byl ale Bü 181 dolnoplošník s pevným podvozkem a zakrytou kabinou. Konstrukce křídla a ocasních ploch byla dřevěná, částečně potažená překližkou, zbylé části plátnem. Přední část trupu byla tvořena trubkovou konstrukcí s plátěným potahem a zadní dřevěnou skořepinou s překližkovým potahem. Dvoučlenná posádka seděla vedle sebe. Prototyp s označením D-ERBV zalétal v únoru 1939 Arthur Benitz. Vlastnosti nového stroje byly vynikající a po důkladných testech Říšského ministerstva letectví byl Bü 181 vybrán jako standardní cvičný letoun Luftwaffe. Dostal oficiální pojmenování Bestmann. Sériová výroba Bü 181 byla zahájena v roce 1940 a vyráběny byly verze B a C, lišící se variantami motoru Hirt HM 500 A a B. Vzhledem k potřebě cvičných letounů se během války Bü 181 vyráběly v továrně Bücker v Rangsdorfu, ale i v holandské továrně Fokker a ve Zlíně v tehdejší Protektorátu Böhmen und Mähren. Ve Zlíně pokračovala výroba i po válce pro československé letectvo i civilní sektor v několika verzích s různými typy motorů. Během války byly vyráběny Bü 181 v licenci ve Švédsku jako Sk 25. V roce 1950 koupil Egypt československou licenci Z-381 (Bücker Bü 181 s motorem Walter Minor 4-III). Firma Heliopolis je vyráběla jako typ Gomhouria.

Během války byly stroje Luftwaffe užívány jako cvičné, ale na konci války se zapojily do obranných bojů nad stále zmenšujícím se územím Říše. Do bojů byly nasazeny stroje vybavené čtyřmi panzerfausty nebo závěsníkem na pumu o váze 50 kg. Během války bylo několik strojů ukořistěno všemi hlavními členy spojenecké koalice. Švédské, československé a egyptské stroje létaly do šedesátých let, několik strojů létá dodnes.

Rozmět: 10,60 m, délka: 7,85 m, max. rychlost: 215 km/h, dolet: 800 km, dostup: 5000 m.

EN – History

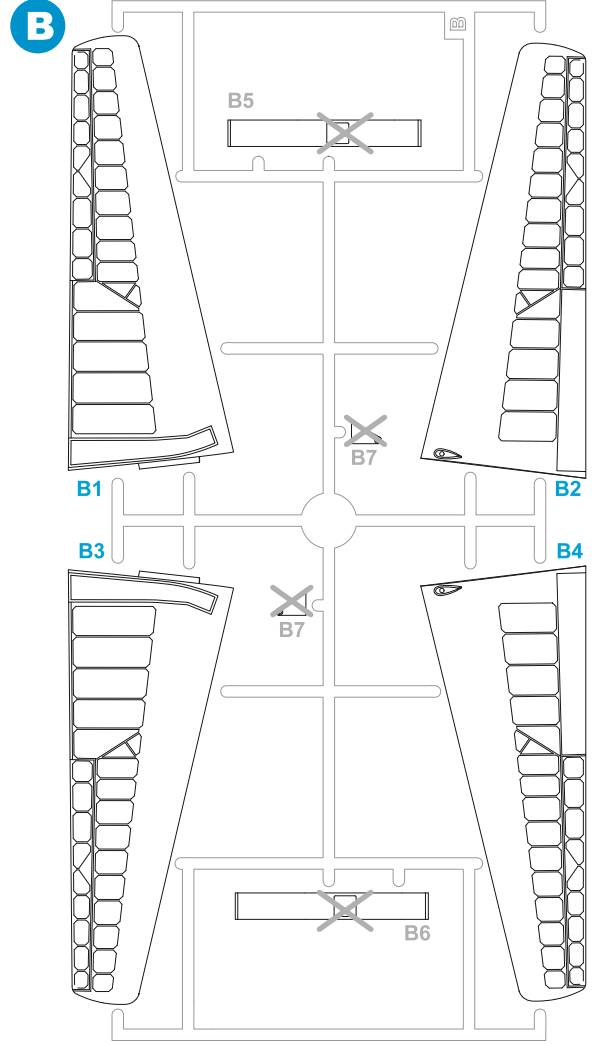
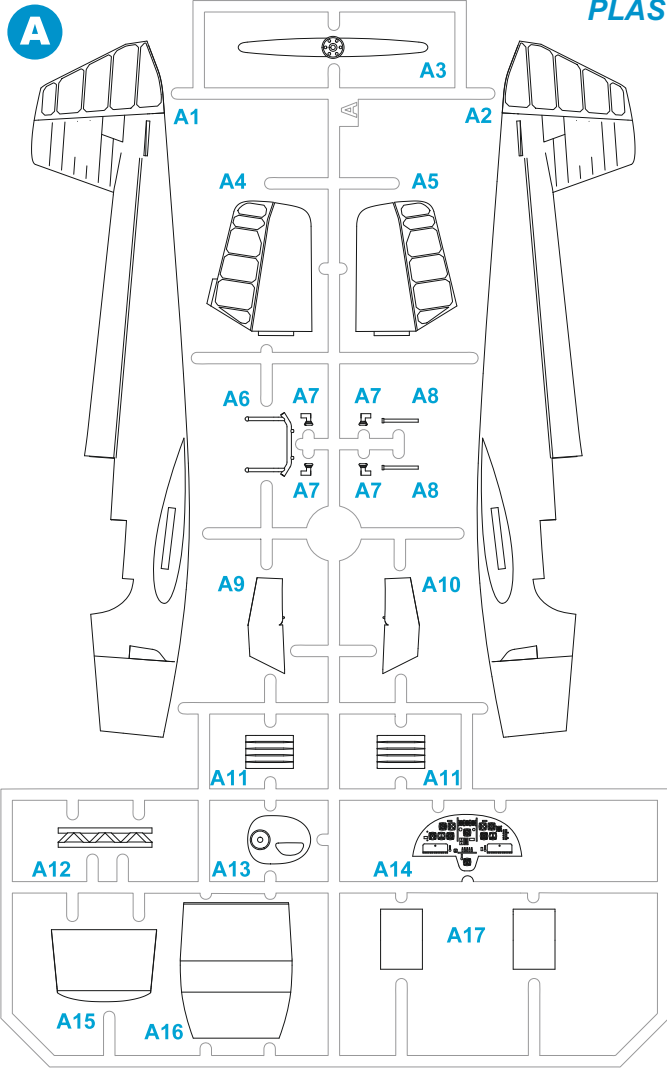
The Bücker Bü 181 was of similar design and construction to its predecessors, the famous and successful German sporting and training aircraft the Bucker Bu 131 and 133 but that was where the similarity ended as the new type was a monoplane with an enclosed cockpit canopy protecting the crew of two who sat side by side. The low mounted wing was of wooden construction with plywood and fabric skinning while the fuselage mid section consisted of tubular steel framework covered with fabric and the rear fuselage was a wooden shell.

The prototype bore the German civil registration D-ERBV and was taken aloft for the first time during February 1939 with Arthur Benitz at the controls. The flying qualities of the new machine were found to be excellent and, following thorough flight testing by the German Ministry of Aviation (Reichsluftfahrtministerium) it was introduced into service with the Luftwaffe as their standard training aircraft with official name 'Bestmann'. Production commenced in 1940 and there were two main versions, the B and C which differed due to their powerplant being either a Hirth HM 500 A or B. The need for training aircraft grew as the war progressed so the type was not only produced by the parent Bücker company in Rangsdorf, but Fokker in the Netherlands and Zlin in the then Protectorate of Bohemia and Moravia also set up production lines too. After the end of the war, the Bucker Bestmann continued to be produced in liberated Czechoslovakia for the military and also civil aviation markets, with several different powerplants installed. During the war licence production of the Bestmann was also carried out in Sweden as the Sk 25 and in 1950 Egypt's Heliopolis Aircraft Works obtained licence rights from Czechoslovakia to produce its own version known as the Z-381 Gomhouria (or "Republic") powered by a Walter Minor 4-III engine.

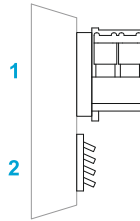
Although it was primarily a trainer the Bü 181 Bestmann was also used for light liaison duties but towards the end of the war as things proved more desperate for the German's it was even pressed into action as a ground attack aircraft armed with either four anti-tank grenade launchers or Panzerfausts, with two mounted on each wing, or even three 50kg bombs carried in a special rack. A large number of Bestmann's were pressed into service with the British Air Forces of Occupation (BAFO) immediately after the war as light liaison aircraft and were later passed on to the French. Those machines of Swedish, Czechoslovak and Egyptian origin flew until the 1960s and some of them can be seen in the sky even today.

Wingspan: 10.60 m, Length: 7.85 m, Top Speed: 215 km/h, Range 800 km, Ceiling: 5000 m.

PLASTIC PARTS

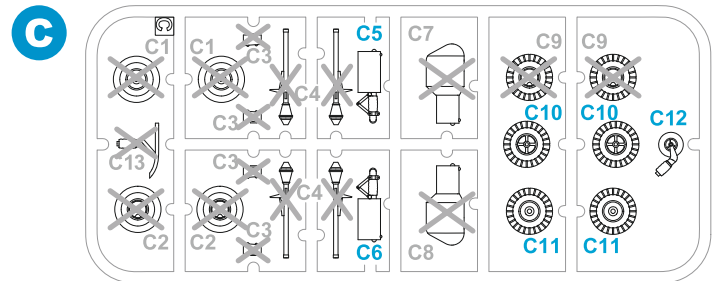
PUR PARTS (PUR)

 Tento díl nepoužít
Do not use this part

Barvy GUNZE/ GUNZE Colour No.

A Černá / Black	H12 / C33
B Bílá / White	H1 / C1
C Hliník / Aluminium	H8 / C8
D RLM 66 Tm. šedá / Drk. Gray	H416 / C116
E Plátno / Linen (Tan)	H27 / C44
F Barva kůže / Leather (Red Brown)	H47 / C41
G Dřevo / Wood	H37 / C43
H Červená / Red	H3 / C3
I Opálený kov / Burnt Iron	H76 / C61
J Barva pneu / Tire Black	H77 / C137

CLEAR PARTS (CP)

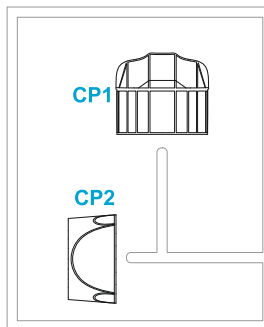
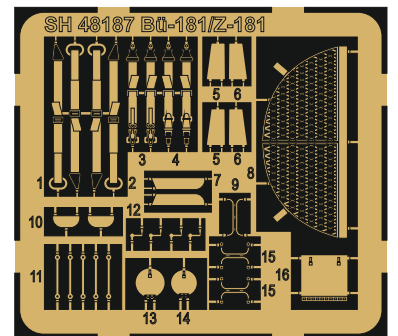

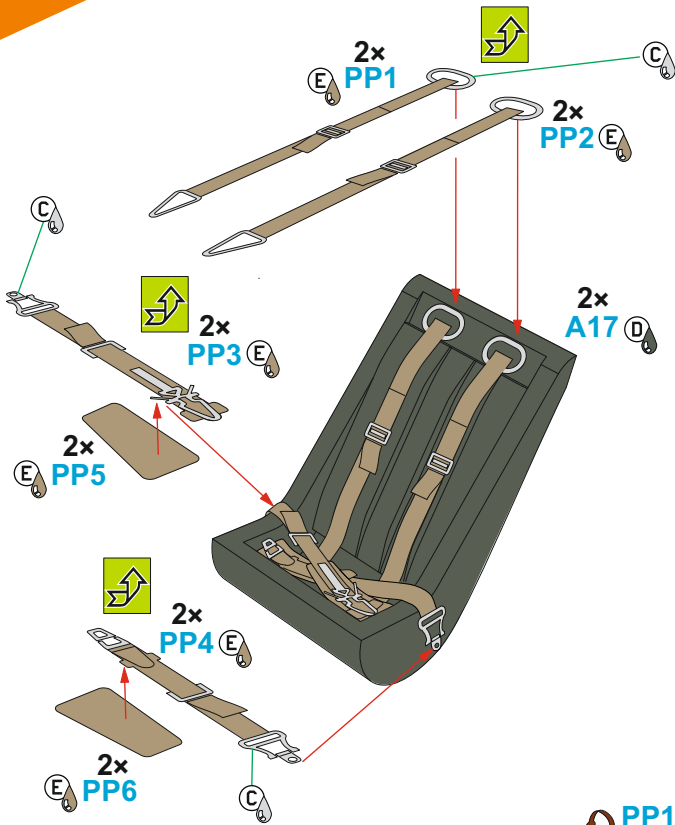
PHOTO-ETCHED PARTS (PP)

SYMBOLS

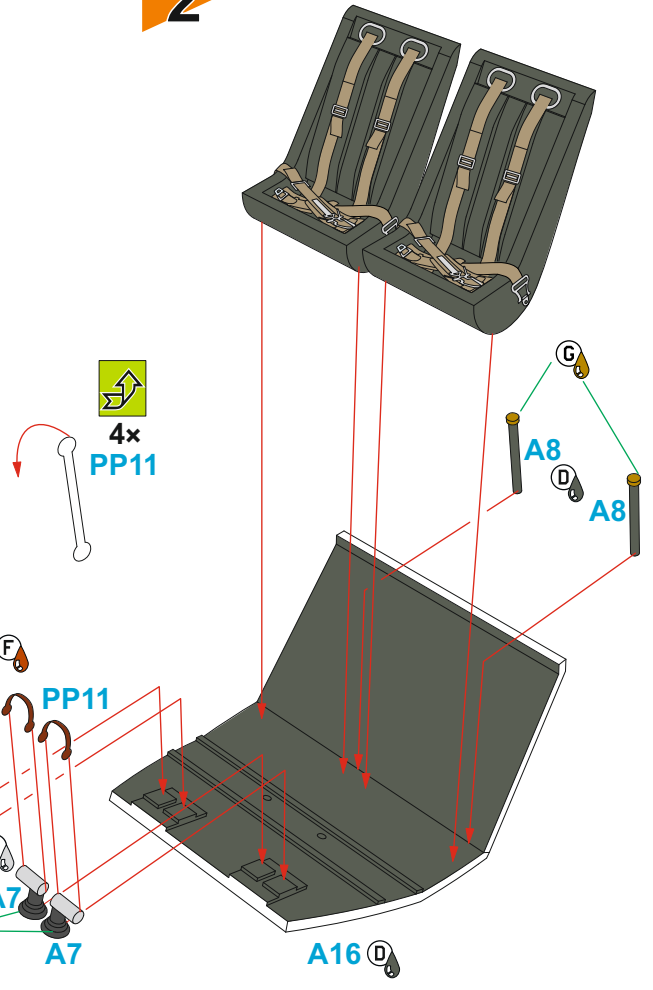

1

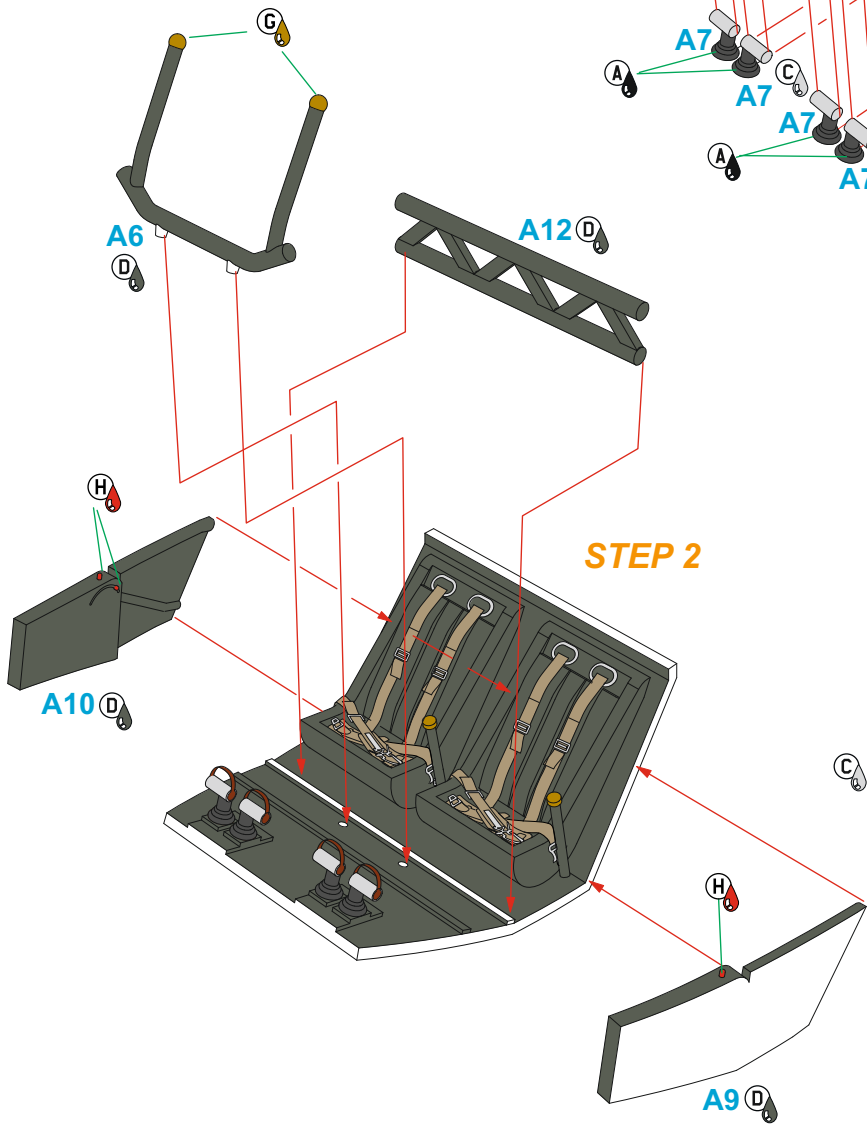
2

STEP 1

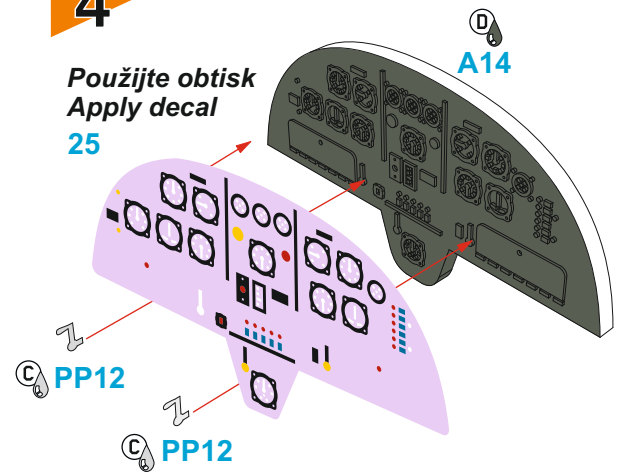
3

STEP 2

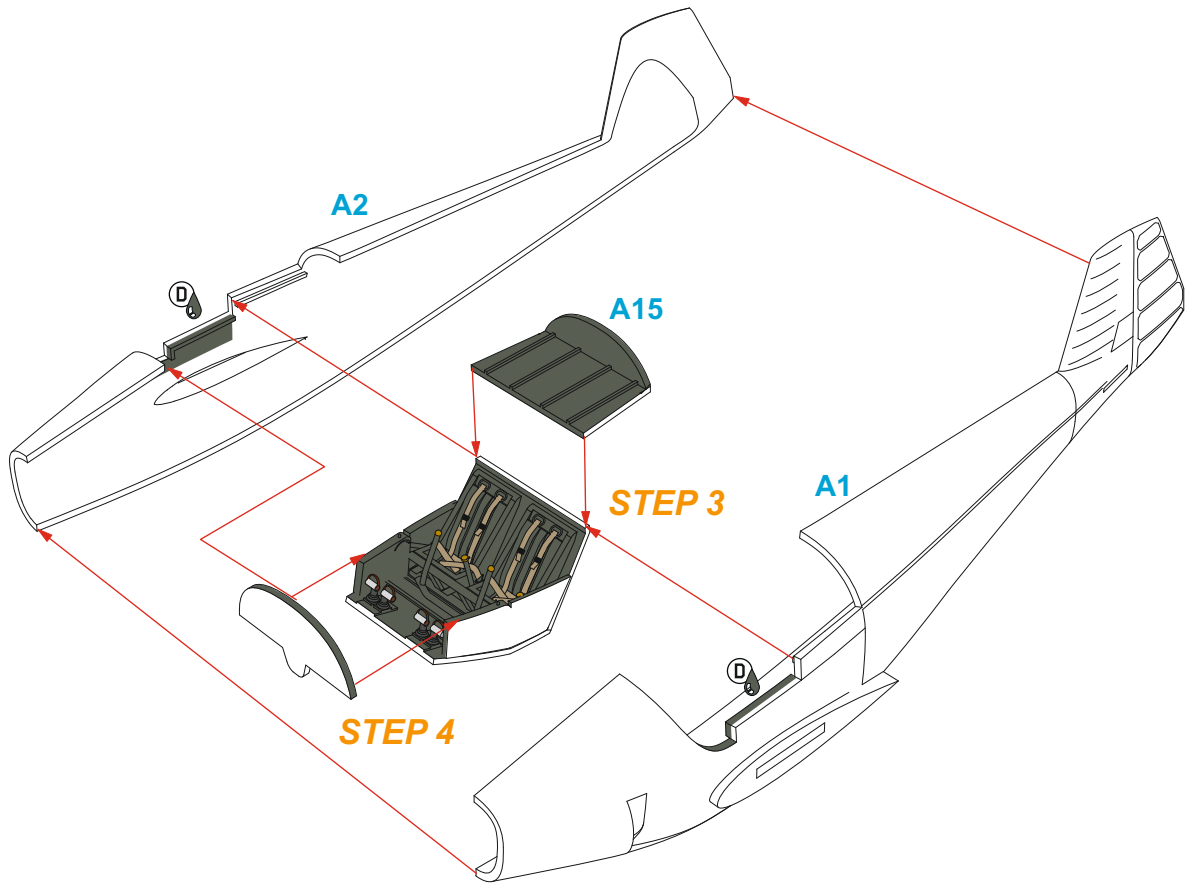

4

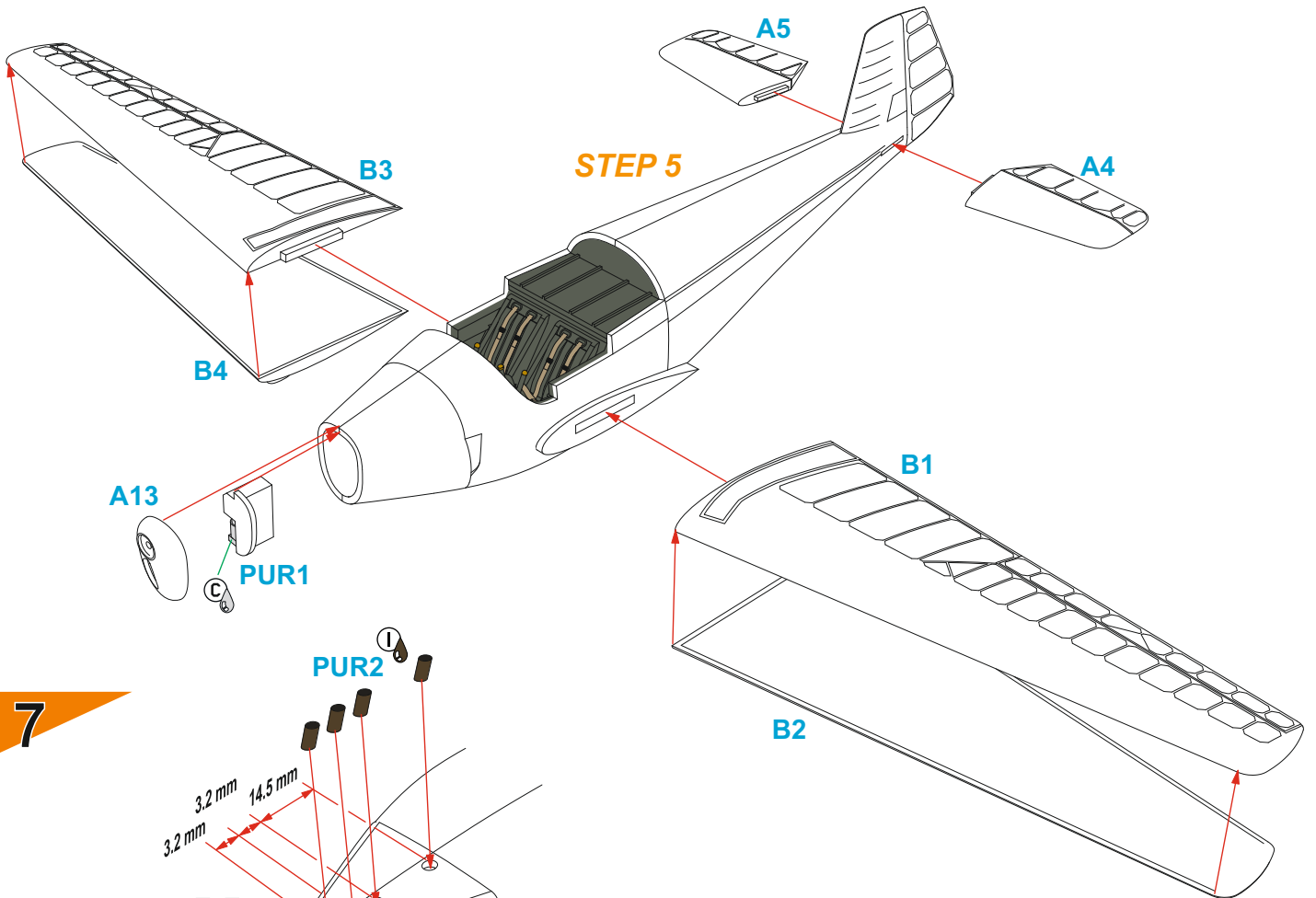
Použijte obtisk
Apply decal
25

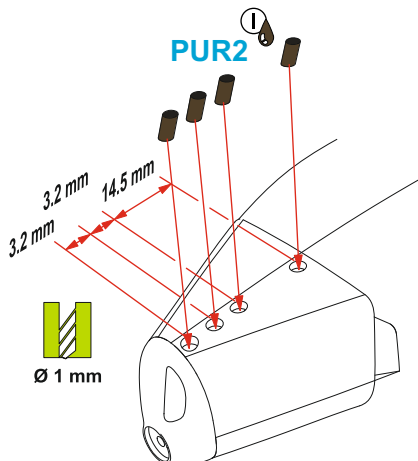
5

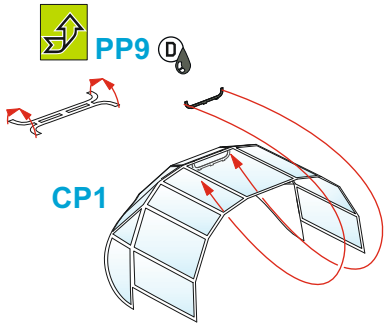
6

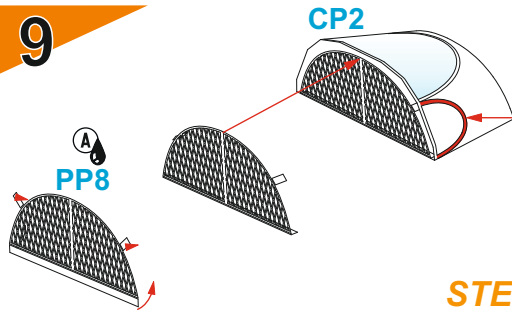
7

8

9

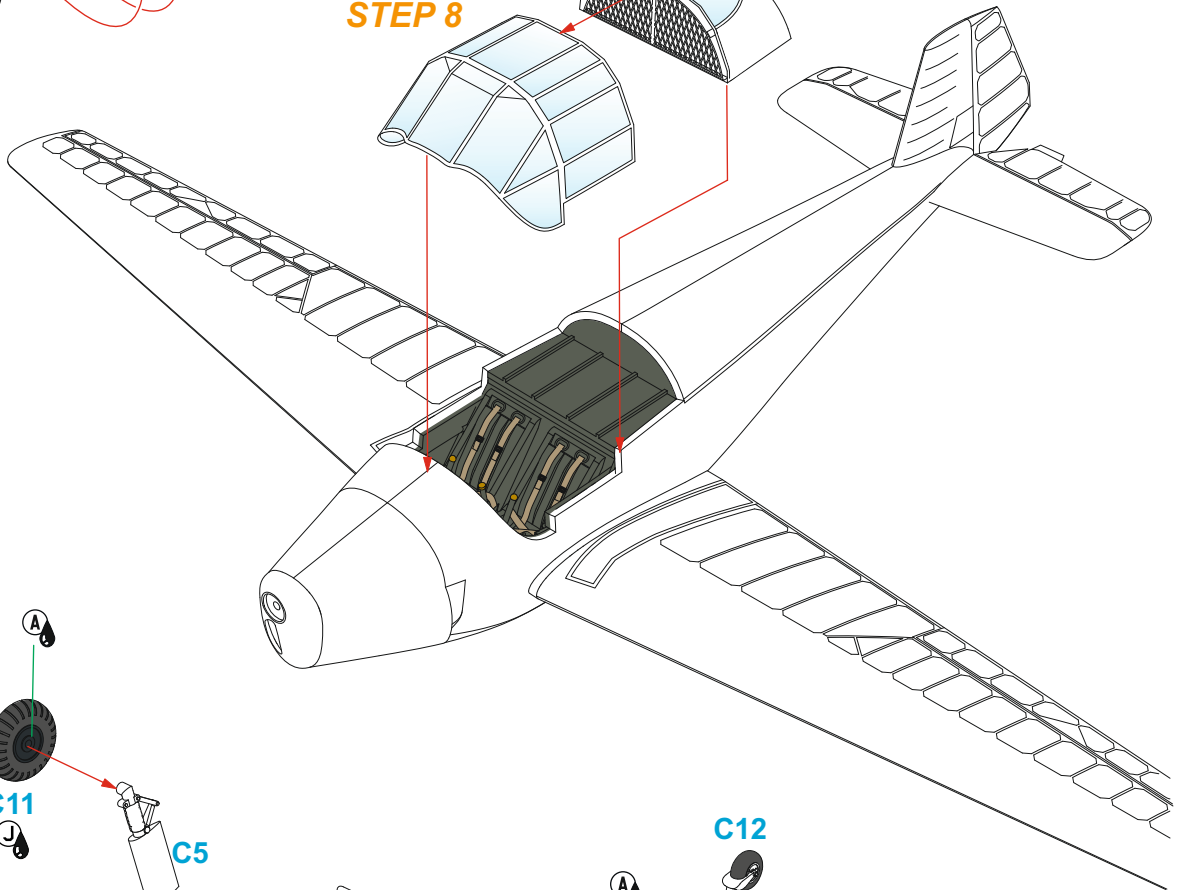

Pouze z levé strany
Only left side

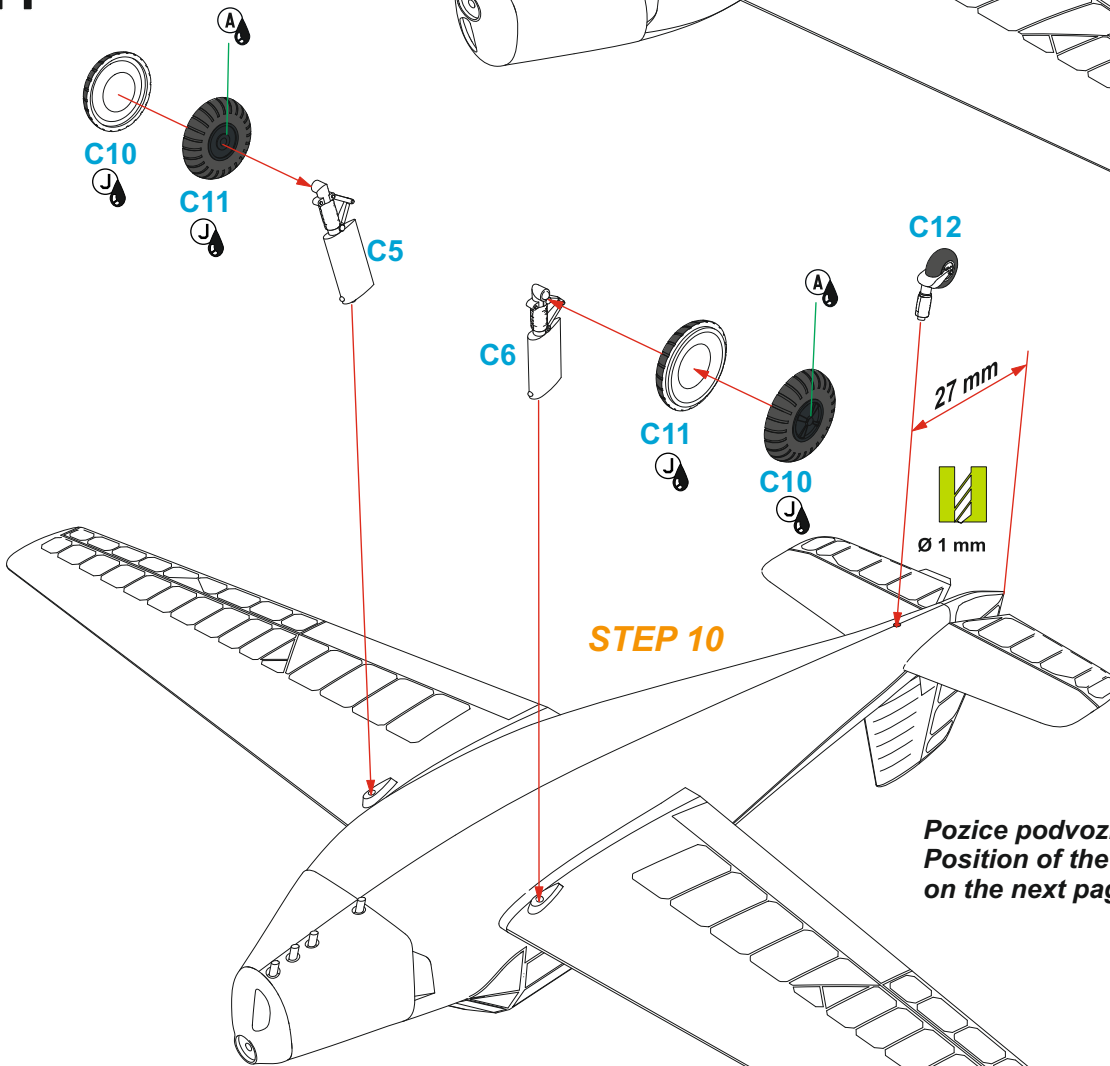
STEP 9

STEP 8

10

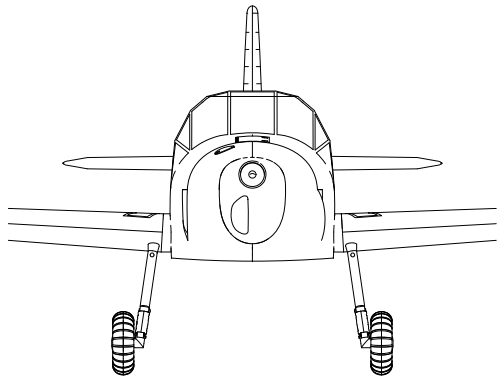

11

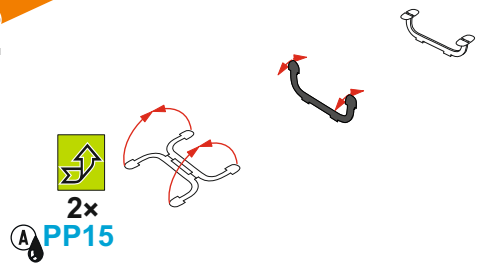

STEP 10

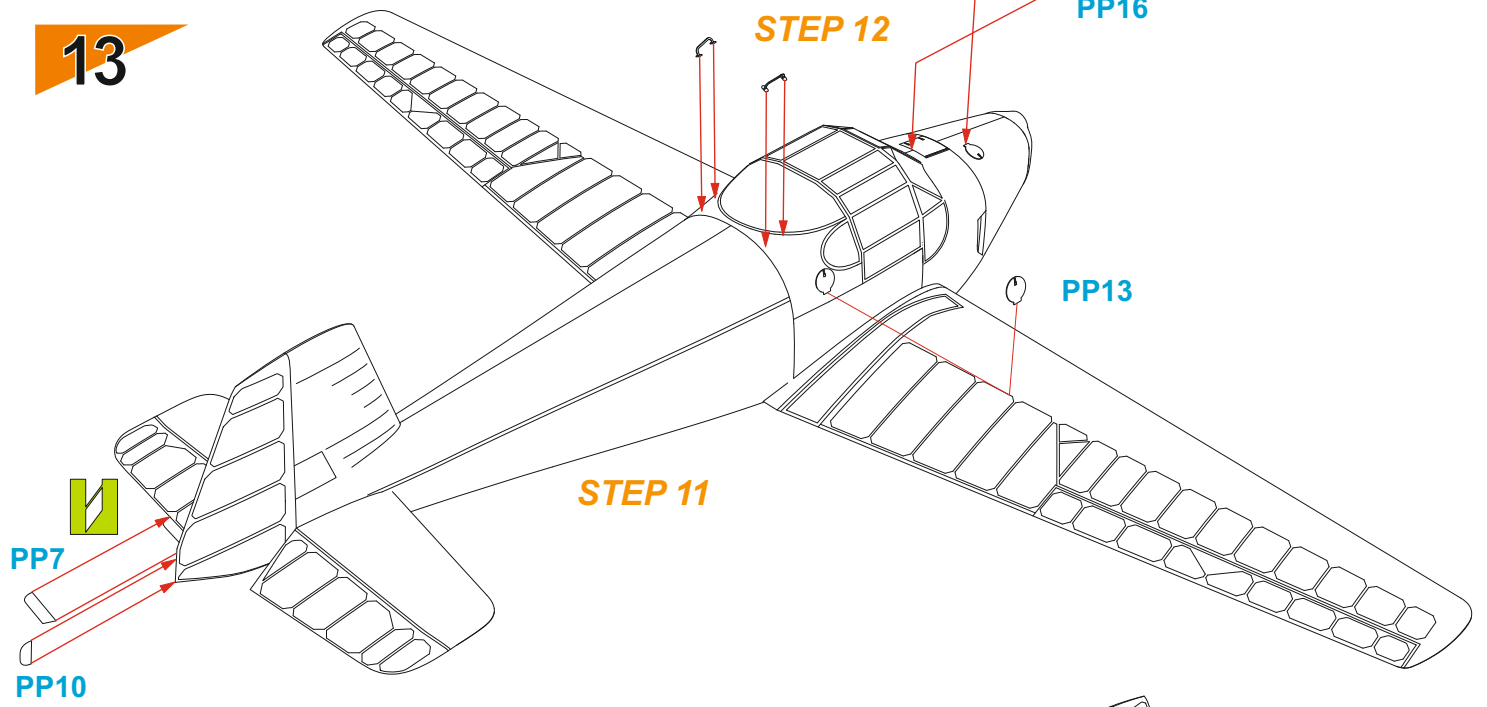
Pozice podvozku viz další strana.
Position of the landing gear
on the next page.

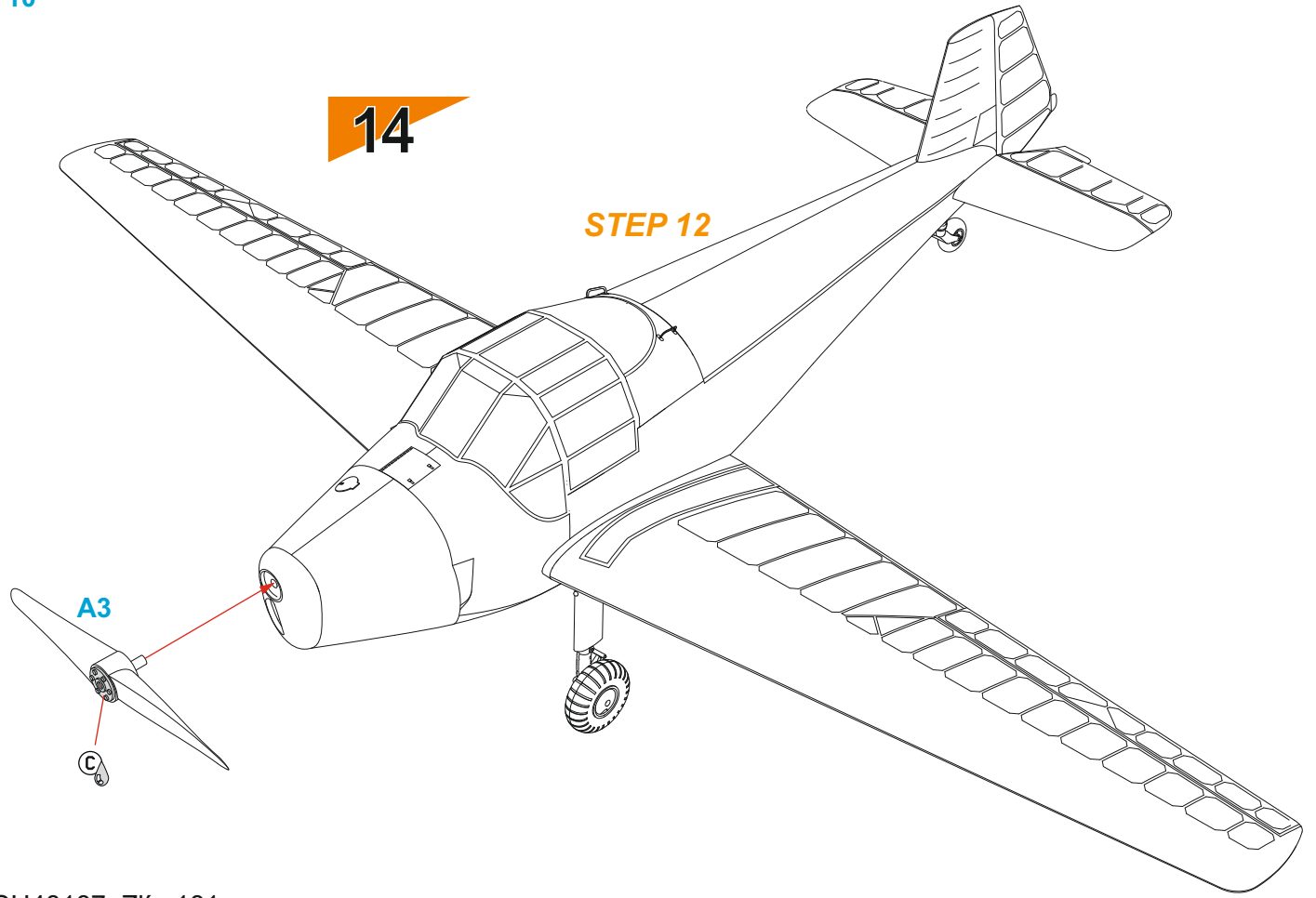
12

13

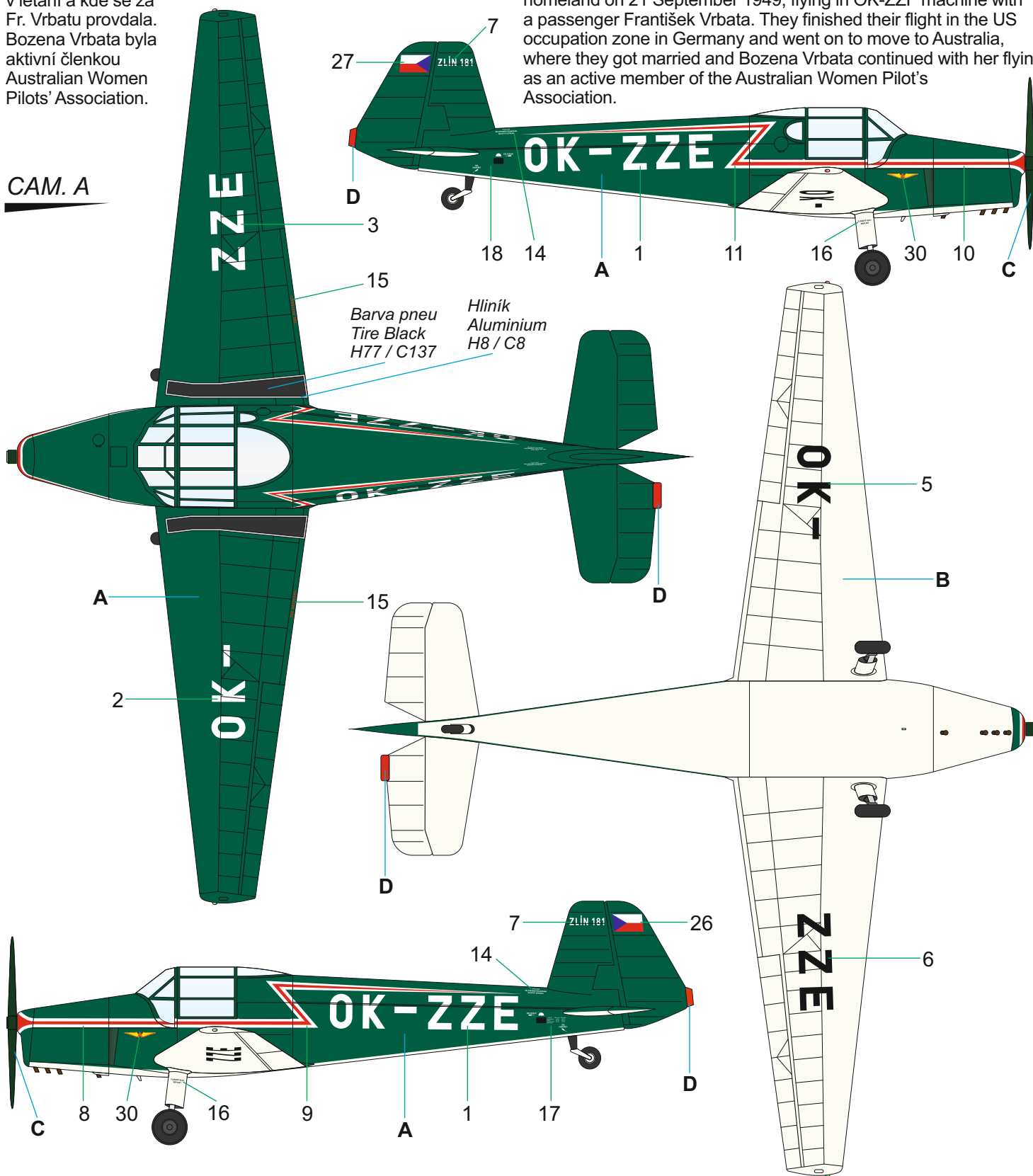
14

Zlín Z-181, OK-ZZE, Zlínské letecké závody a. s., pilotka Božena Krajčová, letecký den v Plzni, 1946. V poválečném období byla Božena Krajčová známou osobností leteckého života v Československu. Svě pilotní umění předváděla na mnoha leteckých dnech. Podobně jako mnoha jiným svobodně smýšlejícím lidem ji hrozila po komunistickém puči v únoru 1948 perzekuce. Proto 21. 9. 1949 uletěla s cestujícím Fr. Vrbatou do americké okupační zóny v Německu. K úletu použila sesterský letoun OK-ZZF. Odstěhovala se do Austrálie, pokračovala v létání a kde se za Fr. Vrbatou provdala. Božena Vrbata byla aktivní členkou Australian Women Pilots' Association.

Zlín Z-181, OK-ZZE, Zlínská letecká společnost (nationalized Z.L.S. – Zlín Aviation Company, renamed to Svitllet in 1949, was no longer a part of also nationalized Zlínské letecké závody – Zlín Aviation Works), as flown by Mrs. Božena Krajčová during the 1946 Pilsen Air Show. In the post-war era, Mrs. Krajčová was a famous figure of the Czechoslovak aviation life, making herself known to the public during many aviation shows. Following the pro-communist coup in February 1948, she was like many other free-thinking people of the time in a danger of persecution. On that account she fled her homeland on 21 September 1949, flying in OK-ZZF machine with a passenger František Vrbata. They finished their flight in the US occupation zone in Germany and went on to move to Australia, where they got married and Božena Vrbata continued with her flying as an active member of the Australian Women Pilot's Association.

CAM. A

A Lahvově zelená
Green
H6 / C6

B Bílá
White
H1 / C1

C Tm. zelená
Drk. Green
H64 / C17
RLM 71 Dunkelgrün

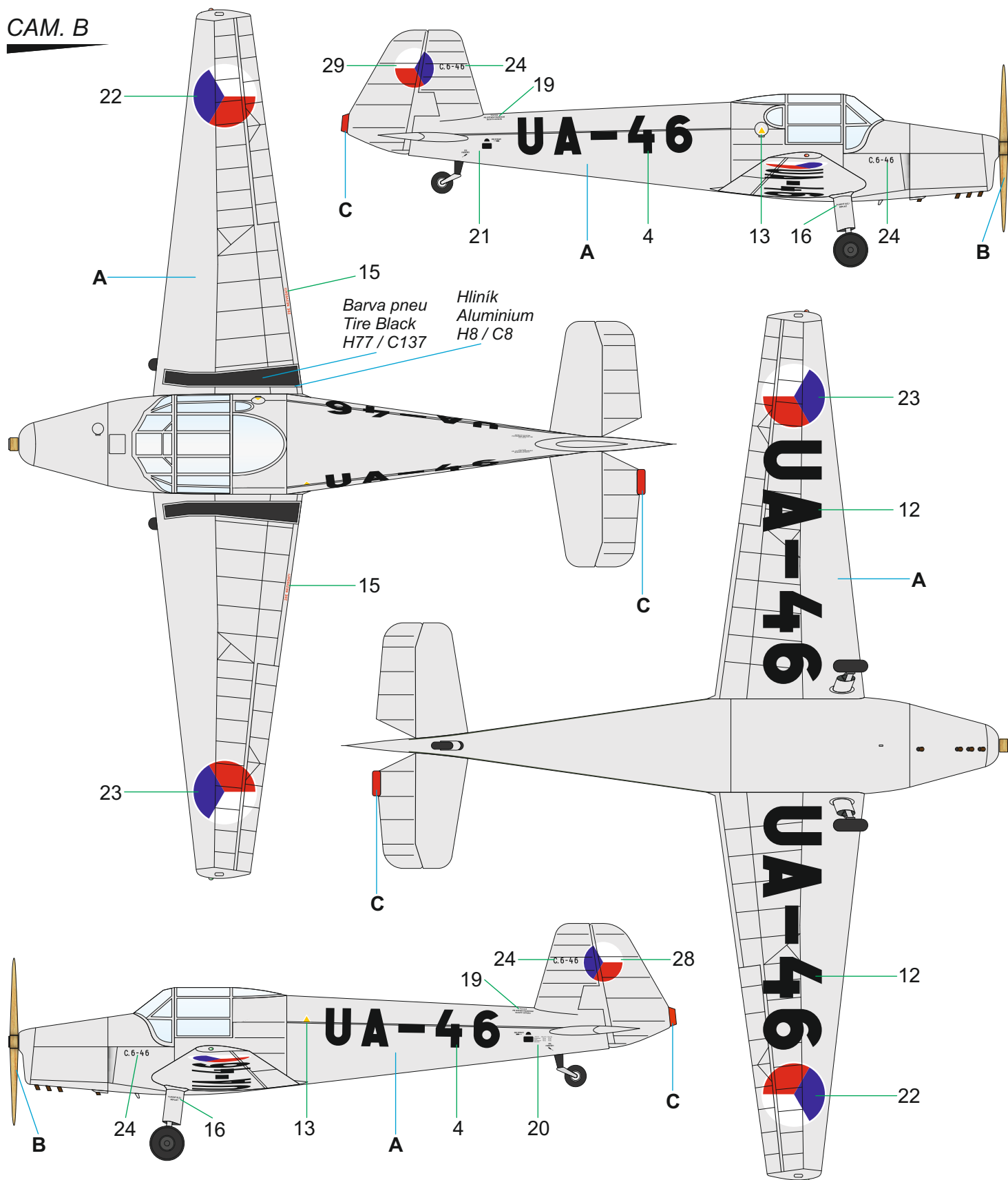
D Červená
Red
H3 / C3

Special
HOBBY
GUNZE
SANGYO

C-6 (vojenské označení typu Zlín Z-181), **UA-46**,
školní peruť I, letecké učiliště Prostějov, 1946.

C-6 (military designation of the Zlín Z-181), **UA-46**,
No.1 Training Squadron, Aviation School, Prostějov,
Czechoslovakia 1946

CAM. B

A Holubí šed'
Light Gray
H51 / C11

B Dřevo
Wood
H37 / C43

C Červená
Red
H3 / C3

Special
HOBBY
GUNZE
SANGYO